

Sygn. akt V KO 95/21

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **K. F.**

w przedmiocie wystąpienia Sądu Rejonowego w P. do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w L..

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w P. wpłynęło zażalenie pełnomocnika m.in. K. F. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. z 19 lipca 2021 r. wydane w sprawie PR 1 Ds. (...) o przestępstwo określone w art. 209 § 1 kk.

Postanowieniem z dnia 29 listopada 2021 r., VI Kp (...), Sąd Rejonowy – w P. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

Uzasadniając swój wniosek Sąd wskazał, że okoliczności ujawnione w aktach sprawy wskazują, że sprawa dotyczy kwestii alimentacyjnych między członkami rodziny, a jedną z osób pokrzywdzonych występujących w sprawie jest żaląca się na nadmienione postanowienie prokuratury K. F.. Od wielu lat pełni ona służbę sędzię, obecnie w Wydziale V Cywilnym Sądu Rejonowego w P.. Część sędziów tego Sądu złożyła wnioski o wyłączenie od prowadzenia sprawy powołując się na znajomość z sędzią K. F.. Sędzia K. F. jest osobą powszechnie znaną. Jak wynika ze złożonych oświadczeń, większość sędziów tut. Sądu utrzymuje z sędzią relacje towarzyskie. Z racji długiego okresu pełnionej służby, a także udziału we

wspólnych szkoleniach dla sędziów, Sędzia K. F. utrzymuje również znajomości z sędziami innych sądów, w tym Sądu Okręgowego w P..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w P. - jest zasadny.

Przepis art. 37 k.p.k. stanowi odstępstwo od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w drodze wskazania innego sądu równorzędnego. Wprowadza więc on także odstępstwo od przewidzianej w art. 45 ust. 1 Konstytucji gwarancji rozpoznania sprawy przez właściwy sąd. Dlatego art. 37 k.p.k. nie powinien podlegać wykładni rozszerzającej, a przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu powinno mieć miejsce wyjątkowo (por. postanowienia SN: z 12.02.2002 r., V KO 4/02, LEX nr 53043; z 13.12.2002 r., III KO 53/02, LEX nr 75503; z 21.01.2003 r., III KO 59/02, LEX nr 77010; z 11.01.2012 r., II KO 93/11, LEX nr 1108480).

Niemniej jednak instytucja przewidziana w art. 37 k.p.k. powinna znaleźć zastosowanie w sytuacjach, w których skierowanie sprawy do sądu właściwego według przepisów ogólnych godziłoby w szeroko pojętą prawidłowość rozpoznania sprawy, wpływając negatywnie na dobro wymiaru sprawiedliwości. Do takich sytuacji należy rozpoznanie sprawy przez Sąd, w którym pracuje sędzia będąca stroną postępowania. Nie przesądzając braku obiektywizmu sędziów tego sądu, fakt bliskich związków zawodowych i towarzyskich między sędziami orzekającymi w tym samym sądzie, wpływałby na negatywny odbiór społeczny sprawy i rodziłby podejrzenie braku bezstronności sądu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.